

incentiu de comprensió generosa per la nostra. Que no s'oblidés que el sentiment de pròpia estimació és patrimoni de tots els pobles i arrela en totes les ànimes, així individuals com collectives. I també en la dels catalans, i en la de Catalunya. Que el que demanem, no és respecte a un artifici nostre, sinó a la nostra naturalesa, a la nostra llibertat i a la nostra vida.

Voldríem, en fi, que la consideració que els catalans tenim i *volem tenir per la llengua de Castella, dintre de Catalunya*, fos corresposta, si més no, per la llibertat sense limitacions d'honorar la

nostra per nosaltres a casa nostra. El fat històric no ens permet exigir més; la condició de catalans i la dignitat d'homes ens obliga a no demanar menys.

Nota: *Del nostre primer article cal corregir, entre altres errades menys importants, la de la primera plana, primera columna, ratlla 27, on diu: "...un problema és, en síntesi, una cultura..." ha de dir: un poble, etc.*